

ΤΟΥ ΜΑΪ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

(ΚΑΤΑ ΤΟΝ LECONTE DE LISLE)

ΟΙ Μάϊ τὰ τριαντάφυλλα ἀπάνω 'ς τὸ κλωνάρι,

Τὰ γιασεμιά, τῆς λειμονιάς τὰ ἄρθη τὰ δροσάτα,
Δὲν ἔχουν μύρο πιὸ γλυκὸ, δὲν ἔχουν τόση χάρι,
Σὰν τὴν δική σου τὴν προή, γλυκειὰ γαλαρομάτα.

Κοράλλι εἶνε τὰ χεῖλη σου· τὸ γέλοιο σου 'στὴ χάρι
Περνᾷ τὸν ἦχο τοῦ νεροῦ 'στὰ χόρτα τὰ δροσάτα,
Τῆς λειμονιάς σὰν τῆς κουνεῖ τ' ἀγέρι τὸ κλωνάρι,
Καὶ τοῦ πουλιοῦ, ποῦ τραγουδεῖ γιὰ σέ γαλαρομάτα

Καὶ ὅμως τοῦ τριαντάφυλλον τὸ μύρο 'στὸ κλωνάρι
'Ο ἄρεμος 'ς τῆς λειμονιάς τὰ φύλλα τὰ δροσάτα,
Καὶ τὸ τρεχάμενο νερό, ποῦ τραγουδεῖ μὲ χάρι,
Εἶν' ἀπὸ σέ πιὸ σταθερὰ κακιὰ γαλαρομάτα.

'Απ' τὸν καιρὸ ποῦ ἔφυγε μὲ σέ γαλαρομάτα
Τὸ φίλημ' ἀπ' τὰ χεῖλη σου ποῦ ἔχουν τόση χάρι
Τὸ μύρο τὰ τριαντάφυλλα ἐχάσαν τὰ δροσάτα
Καὶ τ' ἄρθη τῆς ἡ λειμονιά 'στὸ κάθε τῆς κλωνάρι.

Καὶ τὸ πουλι δὲν τραγουδεῖ γιὰ σέ γαλαρομάτα
'Ανάμεσα 'ς τῆς λειμονιάς, 'στοῦ ρόδου τὸ κλωνάρι
Οὔτε ροδίσει ἡ αὐγὴ 'ς τὰ χόρτα τὰ δροσάτα
Δὲν κελαρύζει τὸ νερὸ τοῦ λειβαδιοῦ μὲ χάρι.

Ὡ εἶθε, πεταλοῦδα σὺ ἐλεύθερη 'στὴ χάρι
Νὰ ξαναγύριζες σέ μέ, γλυκειὰ γαλαρομάτα,
Καὶ θᾶχε πάλι ἡ λειμονιά τὰ ἄρθη τὰ δροσάτα
Καὶ μύρο τὰ τριαντάφυλλα τοῦ Μάϊ 'στὸ κλωνάρι

ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

